

ת"פ 10488/01 - מדינת ישראל נגד ולנטין בוריין - הסתיים, ויליה דיב צ'רנichובסקי

בית משפט השלום בפתח תקווה

20 נובמבר 2014

ת"פ 10488-01-14 מדינת ישראל נ' בוריין ואח'

בפני כב' השופטת איטה נחמן
המאשימה
מדינת ישראל
נגד
הנאשמים
1. ולנטין בוריין - הסתיים
2. ויליה דיב צ'רנichובסקי

nocchim:

ב"כ המאשימה עו"ד תמייר גינדיין, עו"ד ליאל אהרוןוי ועו"ד שחר ערי

ב"כ הנאשם 2 עו"ד מيري כהן

ה הנאשם 2 nocch

פסק דין לנאים 2

1. הנאשם הורשע, כהודהתו, בעובדות כתוב אישום מתוקן, המייחס לו קשר特連接 קשור לביצוע עוון, עבירה על סעיף 499(א)(2) בחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק") והסתת גבול, עבירה על סעיף 447(א)(1) בחוק.

2. מעובדות כתוב האישום עולה כי ביום 14.3.31, בשעה 18:00 או בסמוך לכך, הנאים קשו קשור לביצוע גיבות מטבחות ממכונות עצצוע וקורסוט ילדיים במרכז מסחרי. בהמשך, הגיעו הנאים, למרכז מסחרי "שפיקל" בעיר פתח-תקווה (להלן: "הקניון"), על מנת לבדוק את המכונות הניתנות לפריצה ואילו כלים עליהם להביא על מנת לפרוץ אותן (להלן: "קשר הרשות").

ביום 1.4.13, בשעה 02:00 או בסמוך לכך, הגיעו הנאים בצוותא גבול הקניון, בכך שנכנסו דרך חניון הרכבם שבו הסורג היה מורם, כשבידם תיק, עלו לקומה השנייה, ניגשו למכונות עצצוע, הנאשם 1 חתר בעזרת קטר את מנעול קופת המטבחות על מנת לבצע גניבה.

3. הצדדים הגיעו להסדר טיעון אשר במסגרת הודה הנאשם במייחס לו בכתב האישום המתוקן, הורשע ונשלח לקבלת תסקיר שירות מבחן בעניינו, כשתUDPת המאשימה להثبت עליו מסר על תנאי וקנס, ואילו ההגנה רשאית לטעון לבטל הרשות הנאשם וככל שהتسkid ימליך על אי הרשות, גם המאשימה תשקל לסימן ההליך באירוע.

עמוד 1

4. לתיק בית המשפט הוגש תסקיר שירות המבחן.

התסקיר סקר נסיבות חיו של הנאשם, לא ארchip בנוסא מחתמת צנעת הפרט, אך אצ"ן כי הנאשם בן 22, רווק, ועלה לארץ בשנת 1994 יחד עם הוריו, שהתגרשו בהיותו בן שנתיים. הנאשם סובל מסתמוות טורט אשר מתבטאת בטיקים ווקאים. הנאשם סיים 12 שנות לימוד, בעל תעודה מקצוע בטכניות שניים והתגייס לצה"ל, אולם לאחר שנתיים שוחרר על רקע עיריקות וריצה 7 חודשים מססר בכלא צבאי, לאחר מכן שוחרר מסיבה רפואי. לדברי הנאשם, הוא החל לעבוד מגיל 10 לאחר שעונות הלימודים, וכיום עובד אצל אביו בהרכבה והובלת רהיטים. אשר לעברות שביצע, הנאשם קשור עצמו לביצוען אך תיאר כי ביצע על רקע צריכת משקאות משכרים במהלך בילויים עם חבריו, שם הכיר את הנאשם 1 עמו קשר קשר.

לדבריו נכנס לשטח הקניון במטרה להשתמש בשירותים המצויים במקום. באשר לשאלת הרשותו בדיון, הביע הנאשם בפני קצינת המבחן צער בעקבות הסתבכותו עם החוק, תסכול וכישלון. בנוסף ציין הנאשם את ההשפעה המרתעה של ההליך המשפטי עליו וביטה חשש מפני הרשותו בדיון בסיום ההליך, בנוסף הביע חשש כי הרשותה תגעו בסיכוייו להשתלב באופן מספק בתעסוקה בעתיד. כמו כן, הנאשם התיחס למחריר ולהשלכות הסתבכותו זו על חייו, ועל בני משפחתו ותיאר את ההליך כגורם הרתעה ורISON בעבורו.

בפני קצינת המבחן, הנאשם שלל כל נזקקות טיפולית, גם בתחום צריכת האלכוהול. בנוסף, לא הביע נכונות לפצות את החבירה על מעשיו בדרך של ביצוע צו של"צ. הנאשם, צמצם מעשיו והשליך האחריות לביצוע העבירות על הנאשם 1 עמו והציג כי אינו זוכר את פרטיו העבירות במלואם בשל היותו נתון באותה העת תחת השפעת אלכוהול. קצינת המבחן התרשמה כי הנאשם היה אדם מופנם בעל דימוי עצמי נמור. עוד צינה כי התרשםה היא כי לא קיים דפוס שימוש התמכרוותי אצל הנאשם, אלא דפוס אשר יש בו כדי להציג על שימוש לרעה באלכוהול. באשר להישנות להסתבכוותם עם החוק בעתיד, התרשמה קצינת המבחן כי יש קושי אצל הנאשם להתייחס ולהכיר בעובויות כלשהי בתפקידו ובהתנהלותו במישורי חייו השונים וכן לקבל על עצמו אחריות, דבר שיש בו כדי להציג על רמת סיכון, להישנות ביצוע עבירות דומות בעתיד. לגישת קצינת המבחן, נראה כי הנאשם נוטה להשליך את הבעייתה על גורמים חיצוניים וממצאים מהומרת מעשי. עוד התרשמה קצינת המבחן מקרים שונים שחוווה הנאשם, אך להערכתה, מעורבות שירות המבחן במקרה של הנאשם כגורם סמוכות-טיפול, עשויה להוות השפעה מפחיתה מרמת הסיכון להישנות ביצוע עבירות אלו בעתיד. באשר לשאלת ביטול הרשותה הנאמנת בדיון, נוכח עבורי הנקוי של הנאשם, גילו הצער והפגיעה הפטונציאלית בסיכוייו להשתלב ולהתקיים בתעסוקה, ממליצה קצינת המבחן על ביטול הרשותה הנאמנת בדיון, יחד עם זאת, רואה היא צורך בהעמדת הנאשם בצו מב奸 למשך שנה, על מנת להפחית מהסיכון להישנות ביצוע עבירות מצד אחד, אף התרשמה כי הנאשם מתקשה לקחת אחריות מלאה על מעשיו ולהעניק בבדיקה גורמים באישיותו ובדףו חשיבותו.

5. ב"כ המאשימה, בטיעונה לעונש, הפנתה לעובדות כתוב האישום המתוקן, להתרשומות שירות המבחן השונות כפי שעלו מהתסקיר, בין היתר לקושי של הנאשם בלקיחת אחריות והעמקתו בדףו וכן, הפנתה לגורמי הסיכון בעניינו. ב"כ המאשימה טענה כי לא הוזג לשירות המבחן אף מסמך המעיד על פגיעה קונקרטית פרט לגילו הצער. לגישת ב"כ המאשימה אין להקל ראש בעבירות בהן הודה הנאשם ואילו במקרה זה, גורמי הסיכון להישנות התנהגות פלורלית מצד הנאשם גבוהים יותר מגורמי הסיכוי לשיקומו. על כן, עתירה היא להתריר הרשותה הנאמנת על כנה, ולהשיט עליו עונש של מססר על תנאי וקנס.

6. ב"כ הנאשם, בטיעוניה לעונש, עתרה לאמץ המלצת שירות המבחן ו לבטל הרשותה הנאשם. הפניה לגילו הצעיר, אשר ביום ביצוע העבירה היה מתחת לגיל 21 ולגישתה, עסקינן בגיר צער. כמו כן, צינה כי לאחר שירותו הצבאי טרם הספיק לרכוש לעצמו מקצוע ולכך אין אפשרות להציג בפני בית המשפט אסמכתא לפגיעה קונקרטית ואמיתית בתעסוקתו. אף טרם גיססו, טענה כי למד טכנאות שונים ויש ברצונו להתקדם במקצוע זה. כמו כן, הפניה הסגנורית למסקירת שירות המבחן, אשר סקרה את נסיבות חייו של הנאשם שאין פשטות, תסמנת טורט ממנה סובל הנאשם, דימויו העצמי הנמוך ומזכותו כלכלית. הסגנורית הוסיפה כי אם והוא הנאשם תחת מעורבותו של שירות המבחן כגורם סמכותי טיפול, הדבר יפחית את רמת הסיכון להישנות ביצוע עבירות מצד זו. לעניין חומרת העבירות טענה הסגנורית, כי במקרה דנן אין להקל ראש עם העבירות בהן הודה הנאשם, אולם הדגישה את התקון המשמעותי של כתוב האישום, לאור קשיים ראיתיים.

עוד הוסיפה כי העבירות נשוא כתוב האישום איןן מן הרף הגבוה וה הנאשם הביע בגין צער, תסקול ותחושת כישלון.

הסגנורית צינה כי ההליך המשפטי יחד עם בני משפחתו של הנאשם מהווים בעבורו גורם מרתקע וממתן סיכון.

על כן, הסגנורית עתרה להימנע מהרשעת הנאשם ולהסתפק בהשתתת התcheinבות צזו מבחן. לחילופין ובאם בית המשפט יחליט להשיט על הנאשם ענישה נוספת נוספת, אז עתרה היא להשיט עליו צזו של"צ.

7. הנאשם בדבריו האחרונים, טען כי הוא מצטער ולא התקoon לומר את הדברים שנאמרו בפני קצינת המבחן.

שאלת הרשותה הנאשם:

8. לאחר שהתרשם מטענות הצדדים, המלצת שירות המבחן ומכלול נסיבות העניין, נחה דעתינו כי יש להוtier הרשותה הנאשם על כנה.

ככל הוא, כי משעבר הנאשם עבירה המייחסת לו בכתב האישום, הוא יורשע ויענש כהוראת האינטראס הציבורי ולשם הגשמה מטרות הענישה.

בע"פ 2513 מ"י נ' שמש, פד"ו נ (3) 682, נפקד כי:

"שורת הדין מחייבת כי מי שהובא לדין ונמצא אשם, יורשע בעבירות שייחסו לו. זהו הכלל. הסמכות הנתונה לבית המשפט להסתפק במבחן מבלי להרשו בו דין,יפה למקרים מיוחדים וויצו דופן. שימוש בסמכות זאת כאשר אין הצדוק ממש להמנע מהרשעה מפר את הכלל. בכך נפגעת גם שורת שוויון לפני החוק". (שם בעמ' 638)

בע"פ 2083 כתב נ' מ"י, פד' נב (3) 337, נקבע כך:

"...הימנעות מהרשעה אפשרית אףא בהចטבר שני גורמים: ראשית, על ההרשעה לפגוע פגעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה מסוימים על הרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי העונישה האחרים המפורטים לעיל". (שם בעמ' 242)

בית המשפט משתמש בסמכותו שלא להרשי נאשם בגין הונזק הצפוי לנאשם מן הרשעה, בין חומרתה של העבירה.

לא התרשםתי כי נסיבות שיכלו מתקיימות בעניינו של הנאשם שיבפני. הנאשם היחיד עם הנאשם הנוסף תכננו וקשרו קשור לביצוע עבירה גניבת מטבעות ממכונת עצוץ וקרוסות ילדים. אין מדובר למי שאינו מבין את פסול מעשי. כמו כן, במקרה שבפני אין מדובר בפגיעה תעסוקתית קונקרטית, אלא פגעה אפשרית עתידית שאינה וודאית, טענה שאף היא לא נתמכה באסמכתאות.

לא אחת נקבע כי אין די בפגיעה מסווג זהה על מנת להצדיק יחס סלחני עם מי שבוחר לעבור עבירה פלילית ולהחריג את עניינו.

כiom הנאשם עובד עם אביו בהרכבה והובלת רהיטים. כך שהותרת הרשות הנאשם על כנה לא תגרום לכל פגעה תעסוקתית שיש בה להביא לגדיות מטה לחמו של הנאשם.

לפיך במקרה אינו נמנה עם המקרים החריים בהם בית המשפט יעדיף את האינטראס של הנאשם על פני אינטראסים ציבוריים וינקטו עמו בגישה כה סלחנית בדמות סיום ההליך ללא הרשעה. בנוסף, על פי תסקירות המבחן, הנאשם שולל כל נזקיות טיפולית, אך ביטה נוכנות למעורבות טיפולית בשירות המבחן במידה ודבר יסייע בהמלצת שירות המבחן לאי הרשותתו בדיון. הנאשם מתאר כי עצם ההליך הפלילי הנוכחי ובני משפחה, מהווים בעוברו גורם מרתק ומרסן אשר יש בו כדי להפחית הסיכון להישנות ביצוע עבירות דומות בעתיד. אף האחריות שקלח בפני קצינת שירות המבחן מסוגת אינה כנה.

על כן, לא מצאת כי הנאשם עומד בתנאים הקבועים בפסקה לצורך ביטול הרשותתו.

דין:

9. מצוות המחוקק בסעיף 40 ג' (א) בחוק, בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות שביצע הנאשם, בהתאם לעיקרון המנחה הקבוע בסעיף 40 ב' בחוק, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות, במידה הפגיעה בו, במדיניות העונישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות ביצוע העבירות.

הערך החברתי שנפגע:

10. במשיו פגע הנאשם בערכיהם חברתיים דוגמת פגעה בקנינו של אחר. פגעה זו הינה חמורה בנסיבות העניין. הוא קשור עם אחר, הסיג גבול, כשביקע שימוש לרעה באלכוהול.

מדייניות העונשה הנהוגה ומתחם העונש ההולם:

11. מדיניות העונשה בעבירות בהן הודה הנאשם, מתחשבת בצורך בהשתת עונשה חמורה על מי שלוקח חלק במעשים שמטרתם פגעה ברכוו וקנינו של אחר, מעשים דוגמת מעשי הנאשם, תורמים להשלמת העבירות שמבצע אחר אליו נקשר קשור. אילולא מעשי הנאשם ספק אם העבירות היו מושלמות.

12. כאשר בית המשפט גוזר את דיןו של הנאשם, שלא במסגרת הסדר כלשהו, עליו לפעול במסגרת תיקון 113 בחוק, באשר לעקרונות ולশיקולים המנחים בעונשה ובטכנית ובמטרות המפורטים בתיקון. שונים הם פני הדברים באותו מקרים בהם גזירת הדין נעשית במסגרת הסדר טיעון לעניין העונש, בין אם מדובר בהסדר סגור, הסדר טוח או רף עליון. במקרים אלה חובה על בית המשפט הגוזר את הדין, גם על פי פסיקת בית המשפט העליון, ליתן משקל משמעותי למספר שיקולים ואינטראסים שאינם בהכרח חלק מאוותם עקרונות המפורטים בתיקון 113 בחוק כגון: האינטרס בעידוד הסדרי טיעון, מכלול השיקולים שעמדו בסיסו להסדר ואינטרס הציפייה של הנאשם כי ההסדר יקובד. ראה בעניין זה **ע"פ 1958/98 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד נז (2002) 577 (1) בעמ' 607-608**, כך גם קבועו בתם המשפט לאחר חקיקת תיקון 113: **ת.פ. (מחוזי, י-ם) 27505-06-12 מדינת ישראל נ' גיאמי (ימים 18.2.12) יש חרארתיה** (ימים 27.12.12) ו**ת.פ. (מחוזי, ב"ש) 10-02-5093 מדינת ישראל נ' גיאמי (ימים 18.2.12)**. יש לזכור כי בראקע האינטרס בכיבוד הסדרי טיעון עומדת הנחת העבודה כי התביעה, כמו שモפקדת על אינטרס הציבור, פועלת בתום לב ומשיקולים ענייניים והסדרי הטיעון אותם מגבשת מתישבים עם העקרונות והשיקולים המנחים בעונשה שנקבעו במסגרת תיקון 113 בחוק.

במקרה זה סבורה אני, כי יש לראות בטווח העונשה שהוצג על ידי הצדדים בגדר ההסדר כתווך העונשה הראו ולגזר את העונש בגדרו.

נסיבות הקשרות ביצוע העבירות:

13. במסגרת הנסיבות הקשרות לביצוע העבירות יש לנקות בחשבון את הנסיבות הבאות:

התכוון שקדם לביצוע העבירות: הנאשם ביצע את מעשיו, יחד עם הנאשם 1, לאחר בילוי עם חברים שבמהלכו צרכו משקאות משכרים. על פי עובדות כתוב האישום, הנאשם יחד עם הנאשם 1 הגיעו יום לפני ביצוע העבירות על מנת לתכנן ולבחון את אופן ביצוע העבירות, כך שהוא תכנן את מעשיו.

חולקו של הנאשם בביצוע העבירות: הנאשם ביצע את המיעשים יחד עם נאשם נוסף ולקח חלק במעשים אם כי חלקו היה פחות דומיננטי מחלוקתו של הנאשם הנוסף.

הנזק שנגרם מביצוע העבירות: הנאשם פגע בעורך חברתי מוגן שהוא פגעה בקנינו של אחר.

הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירות: המיעשים בוצעו לדבריו של הנאשם בהיותו תחת השפעת משקאות משכרים, כמו כן הוא טען כי באותה העת היה עסוק בחיפוש אחר רוחמים קלים וזמינים לאור מצבו הכלכלי.

לא נגרעה יכולתו של הנאשם להבין אשר הוא עוזה, את הפסול שבמעשיו או את משמעות מעשיו, והוא אינו קרוב לסייע לאחריות הפלילית ויכול להימנע מהמעשים עליהם הייתה לו שליטה מלאה, שכן קודם לביצוע העבירה **תכנון מוקדם**.

חריגה ממתחם העונש הראוין:

14. סעיף 40(א) בחוק קובע כי חריגה ממתחם העונש ההולם תהא אך אם בית-המשפט מצא כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שיתתקם. מדובר בנסיבות ראשונה ייחידה של הנאשם בפלילי, הנאשם הודה במיוחס לו. הנאשם טען כי ההלכים המשפטיים המתנהלים כנגדו מהווים עבורי גורם מרთיע ומרסן. עם זאת, כפי שעלה מتسקיר שירות המבחן, הנאשם שולל כל נזקנות טיפולית, וביטה נוכנות למעורבות טיפולית בשירות המבחן אך במידה ומדובר יסייע בהמלצת שירות המבחן לאי הרשותו בדיון.

משלא עבר הנאשם כל הליך טיפול שחייב לשיקומו או שהיה בו להציג על סיכוי ממש לשיקומו, שוכנעתי כי הנאשם לא עומד בתנאי סעיף זה לשם חריגה ממתחם העונש ההולם.

נסיבות שאינן קשרות בביצוע העבירות:

15. מצווה על בית המשפט בסעיף 40יא בחוק יש לקח בחשבון, בעת עונשתו של הנאשם, את נסיבותו האישיות אשר אין קשרות בביצוע העבירות. במקרה דנן נסיבות אלו נלמדות מטעוני ההגנה ומتسקיר שירות המבחן.

המדובר בנאשם צער, בן 22, רווק ועובד עם אביו בתחום הרכבת והובלות רהיטים.

ה הנאשם הודה בכתב אישום שתוקן משמעותית, חסר זמן טיפול, הביע צער על מעשיו ונטל אחריות - אם כי אחריות מסוכגת.

עוד זקפתி לזכותו את נסיבות חייו הקשות, את מצבו הכלכלי והבריאותי. אין די בכך כדי לאמץ את עתרת ההגנה המקלה והסלחנית, אלא יש בהם להביא לאי מizio מלא הדין עם הנאשם, בדמות אימוץ עתירת המאשימה לעונש, שהינה מותנה בנסיבות העניין.

16. לאור האמור, אני משיתה על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר על תנאי למשך 3 חודשים והנאים לא ישא עונש זה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים מיהום עבירות בהן הורשע.

ב. קנס כספי בסך 1000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורה.

הकנס ישולם ב- 5 תשלוםmons חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 1.12.14 ובכל 1 לחודש שאחריו. לא ישולם תשלום במועדו, תעמוד מלא יתרת הקנס לפרקון מיידי.

מציגים:

יחולט, יושמדו או יוחזרו לפי החלטת קצין ממונה.

זכות ערעור תוך 45 ימים מיהום.

ניתן והודיע היום כ"ז חשוון תשע"ה, 20/11/2014 במעמד הנוכחים.

איתנה נחמן , שופטת

הוקלד על ידי אילינור אנדיז'אר